

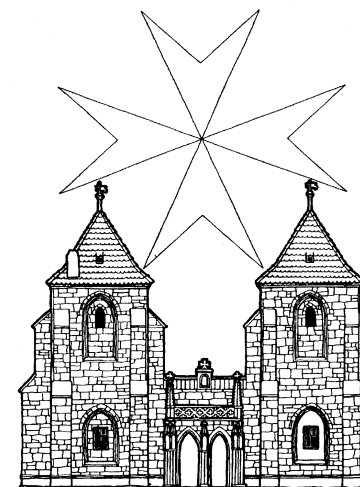
pak získal na mezinárodní soutěži téhož festivalu 1. cenu. Přestože mu vítězství na Pražském Jaru přineslo mnoho nabídek na zahraniční angažmá, žádné z nich se po několik let nerealizovalo vzhledem ke vztahu mladého umělce k tehdejšímu režimu. V roce 1977 přišlo pozvání k japonskému Yomiuri Nippon Symphony Orchestra, následující dva a půl roku v Tokiu působil jako koncertní mistr a sólista. Po návratu z Japonska (1980) se stal primářiám Stamicova kvarteta, v němž působil 15 let. V současnosti se Bohuslav Matoušek věnuje jak dráze sólového a komorního hráče tak i pedagogické činnosti. Již od dob svých studií (1963) spolupracuje se svým stálým klavírním partnerem Petrem Adamcem. Významného mezinárodního ohlasu se dostalo také ojedinelému souboru čtyř kompaktních disků, na kterých je shrnuto dílo skladatele Bohuslava Martinů pro koncertantní housle (violu) a orchestr. Nemalou část Matouškova života zvláště posledních let zaujímá již výše zmíněná pedagogická činnost. V současné době vede houslovou třídu na pražské Hudební Akademii Múzických Umění a na brněnské Janáčkově Akademii Múzických Umění.

Alex Štěrba, žák Nory Grumlíkové a Leonida Kogana, strávil podstatnou část své hudební kariéry spoluprací se zahraničními symfonickými a komorními tělesy, zejména v Portugalsku, Španělsku, Brazílii a Indonésii, kde se mj. podílel na zavádění vyššího hudebního vzdělání a budování Národního symfonického orchestru Indonésie. V popředí zájmu Alexe Štěrby stojí interpretace barokní a klasicistní komorní hudby. Při působení v zahraničí usiloval o propagaci komorního díla starých českých mistrů a často prováděl skladby pro housle F. Bendy, J. Myslivečka, F. Vranického, J. Čarta a dalších českých skladatelů. Jako první v Portugalsku představil v průběhu několika let stěžejní díla českého houslového repertoáru za doprovodu klavíristy a skladatele Josefa Páleníčka. V Čechách spolupracoval s Janáčkovým komorním orchestrem a Českou komorní filharmonií, s nimiž podnikl několik koncertních turné po Evropě. Představil se též se soubory Ars lyrica (zejména populární večery poezie přednášené R. Lukavským kombinované s živou hudbou) a Pražské barokní trio, jakož i s řadou komorních těles zaměřených na interpretaci duchovní hudby. Při sólových koncertech vystupoval často s docentem JAMU a kytarovým virtuosem Vladislavem Bláhou, se kterým provedli mj. řadu sonát pro housle a kytaru N. Paganiniho, varhaníkem Josefem Prokopem a skladatelem a klavíristou Janem Frankem. V poslední době se převážně věnuje pedagogické činnosti.

Květiny na koncert daruje KVĚTINÁŘSTVÍ u ČERVENÉHO LVA

**Příští koncert VARHANNÍCH NEŠPOR MALTÉZSKÝCH RYTÍŘŮ
se uskuteční v pondělí 23. září 2019 v 17 hod.
(koncert duchovní hudby v kostele sv. Kateřiny 9. září v 16. hod.)**

Suverénní řád maltézských rytířů Společnost pro duchovní hudbu si Vás dovoluji pozvat na **KONCERT DUCHOVNÍ HUDBY**

V ZAHRADĚ VELKOPŘEVORSKÉHO PALÁCE
(v případě nepříznivého počasí v kostele Panny Marie pod Řetězem)
Praha 1 – Malá Strana, Lázeňská ul.
v pondělí 17. června 2019 v 18.00 hod.

**VARHANNÍ NEŠPORY MALTÉZSKÝCH RYTÍŘŮ
probíhá za podpory městské části Praha 1**

Účinkují:

Smíchovská komorní filharmonie
Josef Vondráček – dirigent
Radek Matoušek, Luděk Kinkal - trubka
Bohuslav Matoušek, Alex Štěrba - housle

(vstup volný)

Program:

Francesco Onofrio Manfredini: Koncert D dur pro dvě trubky a orchestr
(1684 – 1762) Allegro – Largo – Allegro
Solisté: Radek Matoušek, Luděk Kinkal

Johann Sebastian Bach: Koncert pro dvoje housle a orchestr
(1685 – 1750) d moll BWV 1043
Allegro – Andante – Allegro
Slolisté: Jan Štěrba, Bohuslav Matoušek

Johann Christian Bach: Sinfonia D dur, Op. 18, č. 4
(1735 – 1782) Allegro con brio–Andante–Rondo, Presto

Smíchovská komorní filharmonie byla založena v září roku 2003. Původním jejím záměrem bylo sdružovat vynikající absolventy základních uměleckých škol, jejich pedagogy a zdatné amatérské hudebníky žijící či pracující v Praze 5 Smíchov. U jejího zrodu byli dva ředitelé základních uměleckých škol - Pravoslav Kohout, ředitel ZUŠ Štefánikova, Praha 5, a Josef Vondráček, ředitel soukromé základní umělecké školy Music Art. Orchestr má za sebou řadu velmi úspěšných koncertů v předních pražských koncertních sálích Rudolfinum - Dvořákova síň, Obecní dům - Smetanova síň, Národní dům na Smíchově, Palác Žofín a mnoho dalších. Orchestr pravidelně spolupracuje s pěveckým sborem ČVUT a se sborem katedry hudební výchovy PedFUK, se kterými provedl řadu významných děl. V roce 2011 orchestr ve spolupráci s katedrou hudební výchovy Pedagogické fakulty Univerzity Karlovy a Sdružením soukromých škol uspořádal benefiční koncert pro oběti neštěstí v jaderné elektrárně v japonské Fukušimě. Od roku 2011 pořádá orchestr pravidelně benefiční koncerty. Pro svoji atmosféru a profesionální výkony si orchestr oblíbilo mnoho významných koncertních umělců předních operních scén, např. Roman Janál, Livia Obručnick-Vénosová, Michaela Zajmi, Václav Lemberk, Lucie Kaňková, Daniel Klánský a mnoho dalších. V roce 2012 oslovila ke spolupráci orchestr kapela ČECHOMOR s projektem Proměny. V roce 2012 doprovázel americkou zpěvačku Suzanne Vega a poté orchestr realizoval nahrávku na její nové CD, které vyšlo v USA. S kapelou ČECHOMOR orchestr natočil výroční DVD z Mezinárodního hudebního festivalu Český Krumlov. Uplynulé Vánoce orchestr doprovázel koncerty Petry Janů a připravuje rockový projekt „Petra&Petřina“ na příští koncertní sezónu.

Josef Vondráček po studiích na konzervatoři (1977), kde absolvoval hru na violu a žesťové nástroje, odešel jako výkonný hráč k vojenskému dechovému orchestru do Tábora. Zde působil nejen jako hráč ve vojenském orchestru, ale i jako sólista v tamním symfonickém orchestru, se kterým provedl řadu sólových violových

koncertů. Po roce 1989 dokončil přerušena studia dirigování na pražské konzervatoři, kde studoval u prof. Formáčka, Klemense a Vodňanského. Věnuje se aranžování a instrumentaci skladeb pro symfonické a dechové orchestry. Velký úspěch měly jeho instrumentace Gershwinových skladeb na Pražském jaro 1998, které provedl sir. L. Pešek s Hudbou hradní stráže a PČR. Působí také jako externí pedagog na katedře hudební výchovy Pedagogické fakulty Univerzity Karlovy v Praze. Jako pedagog a umělec získal i několik mezinárodních ocenění: 2002 ECNAIS, 2004 USA Minnesoty, 2011 medaili za zásluhy o rozvoj soukromého školství. Je zakladatelem (1991) a ředitelem Soukromé základní umělecké školy Music Art, která je od roku 2009, jako jediná v ČR, fakultní školou Univerzity Karlovy. Své dirigentské a pedagogické působení zaměřuje na práci s amatérskými orchestry a muzikanty.

Radek Matoušek se začal hře na trubku věnovat ve svých devíti letech na Základní umělecké škole v Třeboni a ve studiu pokračoval na Pražské konzervatoři u profesora Miroslava Kejmara. Dnes působí jako první trumpetista Smíchovské komorní filharmonie a první trumpetista Pražského filmového orchestru. Vystupuje také jako sólista v kostelech doprovázen na varhany. Také se věnuje začínajícím a mladým trumpetistům a vyučuje na soukromé základní umělecké škole Music Art a základní umělecké škole Na Popelce. Mezi jeho úspěchy patří čestné uznání na mezinárodní žesťové soutěži v Brně a třetí místo na mezinárodní soutěži žesťových souborů v německém Passau.

Luděk Kinkal se narodil v Rakovníku v roce 1962. Tamtéž vychodil základní školu. V roce 1981 absolvoval Vojenskou hudební školu v oboru trubka a v roce 1984 získal absolutorium na Pražské konzervatoři u prof. Svejkovského. V roce 2006 získal absolutorium v oboru dirigování u prof. Lhotského. Od roku 1981 až do roku 2007 působil jako sólista na trubku a příležitostný dirigent u Hudby Hradní stráže a Policie ČR. Do dnešní doby externě spolupracuje jako trumpetista se Státní operou, Českou filharmonií, SOČR a FOK. Pro hudbu Hradní stráže a Policie ČR píše instrumentace a skládá vlastní skladby. Na základní škole v Cerhenicích vyučuje hudební výchovu a v základní umělecké škole Music Art vyučuje hru na klavír. Od ledna 2019 je dirigentem Smíchovské komorní filharmonie.

Bohuslav Matoušek se narodil v roce 1949 v Havlíčkově Brodě. Hře na housle se začal učit v pěti letech ve třídě profesora Zdeňka Němce a jeho studentem zůstal až do svých osmnácti. Od třinácti let také dojížděl do Prahy na soukromé hodiny k profesoru Jaroslavu Pekelskému. Několikrát se zúčastnil celostátní houslové soutěže Jaroslava Kociána v Ústí nad Orlicí a pokaždé také zvítězil (1962 absolutní vítězství, 1963 a 1966 laureát soutěže). Jeho dalším úspěchem byla 1. cena v rozhlasové soutěži za interpretaci české soudobé hudby v roce 1965. Po maturitě na havlíčkobrodském gymnáziu studoval na Hudební Akademii Múzických Umění v Praze u prof. Jaroslava Pekelského a později u prof. Václava Snítily. Již ve svých jednadvaceti letech vystoupil poprvé na festivalu Pražské Jaro. Dva roky poté (1972)